

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale civile di Modena (Italia) на 1 октомври 2007 г. — Alberto Severi, Cavazzuti e figli/Regione Emilia-Romagna

(Дело С-446/07)

(2008/С 51/52)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Tribunale civile di Modena

Страни в главното производство

Ищци: Alberto Severi, Cavazzuti e figli

Ответник: Regione Emilia-Romagna

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 3, параграф 1 и член 13, параграф 3 от Регламент ЕИО) № 2081/92 (понастоящем член 3, параграф 1 и член 13, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 510/06 ⁽¹⁾) във връзка с член 2 от Законодателен указ 109/92 (член 2 от Директива 2000/13/ЕО) ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че наименование на храна, включващо географски обозначения, за което е подадена заявка за регистрация пред Европейската комисия за защитено наименование за произход (ЗНП) или за защитено географско указание (ЗГУ) по смисъла на посочените регламенти — заявка, която на национално равнище „е отхвърлена“ или във всеки случай блокирана — трябва да се разглежда като родово поне през целия период, през който това „отхвърляне“ или блокиране произвежда правно действие?
- 2) Трябва ли член 3, параграф 1 и член 13, параграф 3 от Регламент ЕИО) № 2081/92 (понастоящем член 3, параграф 1 и член 13, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 510/06) във връзка с член 2 от Законодателен указ 109/92 (член 2 от Директива 2000/13/ЕО) да се тълкуват в смисъл, че наименованието на храна, в което се съдържа определено място, което не е регистрирано като ЗНП или ЗГУ по смисъла на посочените регламенти, може да бъде законно използвано в рамките на европейския пазар от производителите, които са използвали това наименование добросъвестно и постоянно за продължителен период до влизането в сила на Регламент (ЕИО) № 2081/92 (понастоящем Регламент (ЕО) № 510/06) и в периода след неговото влизане в сила?
- 3) Трябва ли член 15, параграф 2 от Директива 89/104/ЕИО ⁽³⁾ за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките в смисъл, че притежателят на колективна марка за храни, която включва географско наименование, не е оправомощен да възпрепятства производителите на стока със същите характеристики да обозначават този продукт с наименование, сходно с включеното в колективната марка, при условие, че съответните производители са използвали

това наименование добросъвестно и постоянно за продължителен период до датата на регистрацията на посочената колективна марка?

⁽¹⁾ ОВ L 93, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 114.

⁽²⁾ ОВ L 109, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 9.

⁽³⁾ ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92.

Жалба, подадена на 21 ноември 2007 г. от AGC Flat Glass Europe SA, предишен Glaverbel SA срещу решението на Първоинстанционния съд (втори състав), постановено на 12 септември 2007 г. по дело T-141/06, Glaverbel SA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП)

(Дело С-513/07 Р)

(2008/С 51/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: AGC Flat Glass Europe SA, предишен Glaverbel SA (представители: S. Möbus и T. Koerl, lawyers)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска Съдът:

— да отмени Решението на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. по дело T-141/06 относно заявка за регистрация на марка на Общността № 3183068,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение на Първоинстанционния съд е основано на погрешно тълкуване на член 7, параграф 3 от Регламента относно марката на Общността (наричан по-нататък „РМО“) ⁽¹⁾ породено от погрешна преценка за потенциалния кръг от потребители и погрешна преценка за територията, която следва да бъде проучена.

1. Противно на преценката на Първоинстанционния съд потенциалният кръг от потребители се състои само от специалисти в стъklarската промишленост. Следователно Първоинстанционният съд неправилно е приложил член 7, параграф 3 РМО относно преценката на потенциалния кръг от потребители.

2. Противно на преценката на Първоинстанционния съд, ответникът неправилно е разгледал представените доказателства относно придобитите отличителни белези за всяка държава-членка по отделно, като това явно противоречи на член 7, параграф 3 РМО, който изисква отличителните белези да са придобити в резултат на употреба в цялата Общност. Това, което ответникът е трябвало да направи — вместо да преценява броя на държавите-членки — е да разгледа представените доказателства в тяхната цялост и да прецени дали те изграждат ясна картина за продължителна употреба в достатъчно голяма географска област през достатъчно дълъг период от време преди датата на подаване на заявката.

(¹) Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността. ОВ L 11, 14.1.1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146.

Жалба, подадена до Съда на 22 ноември 2007 г. от Кралство Швеция срещу решението на Първоинстанционния съд (голям състав), постановено на 12 септември 2007 г. по дело T-36/04, Association de la presse internationale ASBL (API)/Комисия на Европейските общности

(Дело C-514/07 P)

(2008/C 51/54)

Език на производството: шведски

Страни

Жалбоподател: Кралство Швеция (представители: А. Falk и S. Johannesson, правни съветници)

Друга страна в производството: Association de la presse internationale ASBL (API) и Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени точка 2 от диспозитива на решението на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. по дело T-36/04,
- Да се отмени изцяло Решение на Комисията от 20 ноември 2003 г. съгласно исканията на API, направени пред Първоинстанционния съд, и по този начин също и по отношение на отказания достъп до писмените становища, представени от Комисията по дело T-209/01 Honeywell/Комисия, дело T-210/01 General Electric/Комисия и дело C-203/03 Комисия/Австрия и
- Да се осъди Комисията да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

1. В решението, предмет на обжалване, Първоинстанционният съд приложил неправилно общностното право като не отменил изцяло решението на Комисията.

2. От друга страна, Първоинстанционният съд заключил, че в съответствие с член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (¹), институциите са длъжни да преценят дали оповестяването би увредило точно и по определен начин даден интерес, защитен от изключение. Само ако случаят е такъв, едно изключение може да послужи като основание за отказ да се оповести определен документ. Тази проверка трябва да бъде направена по отношение на всеки отделен документ. Жалбоподателят подкрепя това заключение.

3. Въпреки това, Първоинстанционният съд е заключил от друга страна, че точно в този случай Комисията не е длъжна да направи такава проверка, с оглед на факта, че съществува общо изискване за поверителност на документите, подадени по висящи дела до провеждането на устната фаза на производството по делото. Общото изискване за поверителност се основава отчасти на правото на справедлив процес пред безпристрастен съд, отчасти на факта, че Комисията трябва да е в състояние да защити интересите си като страна по делото. В това отношение Първоинстанционният съд намира, че Комисията не е направила неточна преценка, когато е отказала достъп до подадените документи.

4. Според жалбоподателя последното заключение не отговаря на задължението въпросът за оповестяването да бъде разгледан с оглед на съдържанието на отделен документ. По този начин в своето решение Първоинстанционният съд е приложил неточно общностното право.

(¹) ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76.

Иск, предявен на 30 ноември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Австрия

(Дело C-535/07)

(2008/C 51/55)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: г-н R. Sauer и г-жа D. Recchia)

Ответник: Република Австрия

Искания на ищеца

- Да се обяви, че Република Австрия е нарушила задълженията си по член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на